

Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului mare mucenic și tămăduitor Pantelimon

Cu mare dor aștept mereu să grăiesc peste tine, popor al cuvântului Meu cel de azi peste pământ. O, câtă credință a trebuit să ai ca să Mă crezi și ca să Mă primești când Mă fac cuvânt peste tine, și ca să stai tu apoi lângă hrana cuvântului Meu ca să te crească el pentru Mine, fiule poporului Meu! Îți aduc aminte de ucenicii Mei care Mi-au zis: *«Unde să ne ducem de lângă Tine, Doamne, când Tu ai cuvintele vieții veșnice și le dai nouă?»*, și aceasta au spus-o ei după ce Eu i-am întrebat, văzând că mulți Mă părăsesc și pleacă într-ale lor, și i-am întrebat: *«Voi nu plecați?»*.

O, fiilor, mare este minunea Mea de peste voi, iar voi sunteți cuprinși în ea, și trebuie s-o cuprindeți și voi pe ea, că are cerul dorire multă de această bucurie, măi fiilor, iar voi sunteți pricepuți de la Mine ca să știți ceea ce vă spun și vă deslușesc. O, e mare lucru să găsească omul o călăuză care să-l învețe pe el de la Dumnezeu.

Nu este minune mai mare ca aceasta, ca să se nască omul din cuvântul lui Dumnezeu de peste el prin cel ce Mă are pe Mine de cale și de viață a sa. E zi de sărbătoare de sfinți, iar Eu, Domnul, stau cu voi iar și iar la masă de cuvânt și-Mi umplu Duhul de această bucurie, de minunea că voi ați crezut în venirea Mea cuvânt pe pământ. Cel ce crede în Mine cu adevărat aceasta face, Îmi deschide, iar Eu intru și-Mi fac la el sălaș și stau cu el la masă de cuvânt și-Mi arăt slava, slava cuvântului Meu și împlinirea lui apoi. Iată, voi lucrați minunat cu Mine pe pământ, iar Eu stau la cârma vieții voastre și facem lucrarea Tatălui, lucrare care se ascunde sub tot ce lucrăm noi la cuvântul Meu de peste voi, că Eu vă scot în cale lucru sfânt să lucrați, și e prea scurt timpul pentru câte minuni ar fi să lucrăm și să le așezăm spre mărturie ca să creadă oamenii în petrecerea Mea cu voi pe pământ, fiilor.

E sărbătoare în cer și pe pământ pentru mucenicul Pantelimon, iar Eu, Domnul, așez cuvântul Meu între Mine și voi și avem la masă cu voi ceata mucenicilor, măi fiilor. O, nu este loc mai fericit pentru cei din cer pe pământ ca și aici la voi, unde Eu Mă adun cu sfinții Mei în sărbători pentru ei. Avem la masa de azi cuvânt pentru credință, fiilor, și așez lângă cuvântul Meu pe cel al sfântului sărbătorit azi în cer și pe pământ, pe cel cu numele de bărbat tare ca leul, Pantoleon, așa cum se numea el până să cobor Eu peste el nume nou, nume de mult milostiv, așa cum s-a arătat apoi lucrarea lui peste cei necăjiți și suferinzi, pe care el îi ridică pe picioare și nu le cerea plată pentru vindecarea lor, și a fost numit apoi tămăduitor fără de plată de la cei tămăduiți, liman al lor s-a numit și s-a făcut lor, și l-am numit cu nume nou, Pantelimon.

O, e mare minune sămânța pusă în om de omul cel plin de credință în Dumnezeu, fiilor. Punem pe masă cuvânt de credință și de sămânță de credință și învățăm, și împărțim apoi cuvântul, iar rodul învățaturii sfinte odrăslește numai în cei cu inima curată și mult înțelepți și mult iubitori de adevăr, rodire multă și minunată, așa cum a fost cu cel sărbătorit azi între sfinți, că a fost roditor pe pământ, și și-a gătit loc între cei din cer, și mare dor are el acum să grăiască de lângă Mine și să fie de folos, și cu rod să fie învățătura lui peste pământ peste mulți, ca și atunci când a avut el vremea mărturisirii lui pentru Hristos.

Eu, Domnul, binecuvintez cuvântul tău lângă cuvântul Meu, mucenice mare, și rod înmiit să facă el în mulți, și vindecare de rele să capete ei prin credință și prin călăuzire sfântă apoi peste ei. Amin.

— *O, Tu ești Cel dorit și atât de dorit de cei ce Te descoperi lor, de cei ce Te află în mersul lor pe pământ, Doamne, că mi-ai ieșit în cale atât de minunat, și mi-ai dăruit o călăuză când eu încă nu știam cărarea pe care să apuc în loc de răscruce de drum al vieții mele, că n-am știut să a-leg pentru mine după ce mama mea m-a învățat să Te iubesc pe când ea era lângă mine, și*

eram micuț și mă învăța ea să Te aleg pe Tine de închinare cu viața mea pe cale, Doamne. O, ce mult mijlocește o mamă sfântă pe pământ și în cer pentru copilul ei! Așa a mijlocit și pentru mine la Tine mama mea când a venit la Tine, și a dat rod mijlocirea ei, că mi-a ieșit în cale călăuză pentru mine spre Tine preotul cel credincios, Doamne, și m-a învățat să Te iubesc și să Te aleg și să Te cred și să Te urmez, și să vindec cu numele Tău mare pe cei suferinzi, după ce învățasem de la oameni meșteșugul vindecării. O, și l-am ascultat pe învățătorul meu și am început vindecări în numele Tău, și n-am mai avut apoi loc între vindecători, că toți mă dușmăneau pentru Tine, Doamne, că eu Te-am făcut pe Tine cunoscut în minunile vindecării, dar nu Te-au primit oamenii, și nu m-au primit nici pe mine, că toți slujeau la zei și la viață cu plăceri, și am venit la Tine sus prin mucenicie și fac din cer lucrarea pe care mi-ai împărțit-o și pun vindecări peste cei neputincioși, că ei strigă la Tine și la sfinți, iar noi le dăm, Doamne, prin darul milostivirii și prin credința lor în cei de sus vindecători pentru ei.

O, mare este peste om darul credinței, mare, Doamne! O, mare este și omul care unge pe om la suflet cu acest mir, cu darul credinței și al înțelepciunii prin credință, Doamne! Mergeai pe pământ cu ucenicii și vindecai pe cei zdrobiți, și credeau mulți apoi în Tine, dar mulți veneau, și mulți plecau apoi de lângă Tine și din învățătura Ta, căci pentru credință fără de sfârșit și pentru statornicia ei îi trebuie omului înțelepciune aparte, dar mai mult îi trebuie iubire pentru acestea, și iată, fără de iubire nimic nu este omul, căci cel fără iubire nu are credință, și taină mare spun eu acum, că numai cei ce Te iubesc, numai aceia sunt cei ce au credință, și numai cei ce au credință pentru Tine, numai aceia Te iubesc, iar dacă ei cad cu credința nu Te mai iubesc, nu mai iubesc, nu mai au iubire, căci cine părăsește iubirea nu o mai are pe ea, și nimeni nu știe, și nimeni nu crede că nu este credință dacă nu este iubire. Cei ce-și pierd credința își pierd iubirea mai întâi și nu mai au iubire, și nu mai au credință apoi, și nimic nu sunt cei fără de iubire.

Le spun fiilor poporului Tău, și le spun la toți oamenii că fără de călăuză sfântă pentru tot pasul lui nu poate nimeni să se nască din Dumnezeu și să rămână pe calea Lui apoi până la sfârșit, căci sămânța pusă în inima omului trebuie îngrijită mereu ca să odrăslească și să crească și să rodească rod bogat, iar altfel se usucă sămânța, se usucă credința, și se usucă iubirea cea pentru ea.

O, căutați în toată clipa cu călăuzire peste voi, ca nu cumva să sece sămânța pusă în voi pentru credință, fii ai cuvântului din cer peste voi. Numai cei înțelepți pricep aceasta, iar cei neînțelepți se poartă ca neînțelepții și pierd credința semănată în ei de semănător. Cei înțelepți nu stau fără călăuzire peste ei, fiindcă ei știu că trebuie îngrijită viața și sămânța ei după ce omul se naște de sus și crede apoi în Domnul, părăsind idolii lui, dar dacă idolii lui nu cad sfărâmându-se bucăți și praf apoi, e vinovată credința cea puțină, cea necălăuzită pentru viața ei cea vie ca nu cumva să se stingă viața, să se stingă credința.

E pedeapsă peste om necredința când ea vine și îl scoate de la Domnul și din ale Domnului, e pedeapsă pentru neveghe, pentru lipsă de călăuzire. Iată, trebuie înțelepciune multă pentru credință. Eu am avut de la Domnul călăuză în fața mea pusă de El, și după călăuzire am lucrat pentru pașii mei, și nu m-am lepădat de Domnul în vreme de prigoană și de mărturisire, și am fost fericit să rămân cu El, și venea la mine Domnul și-mi întărea puterea și mărturisirea, iar înțelepciunea răbdării mi-a pus cununa și am luat cu biruință lupta cea pentru Hristos și n-am rămas rușinat înaintea necredincioșilor, dar au rămas ei rușinați de necredința lor și de idolii lor, căci eu le-am arătat lor pe Domnul Dumnezeu adevărat.

O, nu părăsiți credința voi, cei credincioși, voi, cei care credeți în venirea Domnului cuvânt acum pe pământ! O, nu căutați cu această pedeapsă pentru cele greșite ale voastre, pentru care puteți pierde credința, ci căutați cu ele spre pocăință, dar nu spre necredință, că vine vremea să vă doară mult necredința și să bateți plânși la poarta Domnului, că nu va fi creștin care a stat la masa aceasta și a plecat apoi cu necredința pentru care a plecat, și să nu vină el în clipa du-

rerilor pentru necredință și să plângă la Domnul starea lui cea grea, părăsirea Domnului și durerile cele pentru ea. Îi va mâna pe toți soarta să bată la ușa Domnului și să vadă de unde au plecat și unde au ajuns prin necredință, că necredință se pune la Domnul când pleacă cel ce a căzut și a învinuit prin aceasta pe cei ce au rămas cu Domnul. O, adevăr adevărat grăiesc, că toți cei care au venit și au plecat vor privi cu jale spre Domnul, pe Care L-au părăsit după ce L-au crezut și L-au iubit și L-au urmat pe El.

Voi, cei ce sunteți poporul Domnului și stați cu El lucrând Lui, iubiți-L cu dor și cu putere, iubiți-L mult și dovediți-I iubirea, ca nu cumva slăbindu-vă aceasta, să cădeți spre necredință, spre părăsire de Dumnezeu și de lucrul lui Dumnezeu. Citiți în vremea mea de pe pământ și vedeți-mi credința și mărturisirea și călăuzirea, și vedeți înțelepciunea pe care am pus-o pentru toate aceste lucrări ca să-mi fie ele tari și de partea Domnului, și veți crește în iubire, și ea va arde în voi și va răcori arșița ei, că fără foc în voi nu puteți arde, iar fără iubire cu foc nu puteți simți răcoare pentru arșița din voi.

O, Doamne, ce fericit sunt acum eu între cei din cer! Am ars o clipă acum, ca și a-tunci când Te mărturiseam împăratului păgân și necredincioșilor toți de pe lângă el când le arătam lor puterea Ta din iubirea mea. O, slavă Ție din toți cei credincioși, a căror înțelepciune să fie mare, Doamne! În toate ale Tale cu ei le trebuie înțelepciune sfântă și răbdare pentru ea, iar eu le doresc lor viață călăuzită la tot pasul și urechi mari ca să poată auzi și primi și învăța și lucra, și sânguină mare pentru acestea toate le doresc. O, slavă Ție în cer și pe pământ, și ia-ne cu Tine în tot lucrul Tău, că pentru iubire de Tine, Doamne, noi am suferit și am mărturisit! Amin.

— O, pace vouă, sfinți mărturisitori! Mireasmă sfântă și scumpă a fost credința voastră și lucrările ei, cu care ați biruit și ați minunat lumea. Eu, Domnul, lucrez cu voi înțelepciune sfântă și credință multă apoi peste poporul cuvântului Meu cel de azi și vă dăruiesc bucurii sfinte odată cu ve-nirea Mea cu voi pe pământ pentru lucrul cel ceresc. Amin.

O, fiilor, sfinții Mei pun peste voi haruri cerești, iar voi ca ei să ardeți de iubire și să lucrați cu ea, că fi-va să vă pregătiți acum pentru sărbătoarea cu strângere la izvor, la praznic sfânt cu mama Mea Fecioara, când iarăși ne vom arăta și minune vom lucra și ne vom împărți. O, puneți-vă inima și cugetul și duhul și arsura lor pentru această pregătire, că timp a rămas prea puțin până atunci, și sunt multe de făcut pentru slava zilei și trebuie prețuită orice clipă, fiilor, și dăruți să fiți vă cer pentru pregătirea slavei Mele cu voi din ziua aceea.

Binecuvintez lucrul mâinilor voastre, fiilor, și mult mai mult binecuvintez lucrul duhului și al cugetului și al inimii voastre și faceți-le lucrătoare și pregătiți cu ele sărbătoarea, și vom sta în ziua aceea sub bolta albă cu toată minunea sărbătorii și cu toți cei ce vor poposi cu noi din cer și de pe pământ, iar Eu sunt cu voi acum și atunci, și tot așa și voi cu Mine să fiți, fiilor, și unii al-tora să ne dăm și să împlinim slava aceea și tot frumosul ei, și va fi totul o minune, o minune dulce, o minune sfântă, o, fiilor. Amin, amin, amin.

27 iulie/ 9 august 2015